

at der her finder en Forveksling Sted mellem Udvalgets Forudsætninger, Dnsfer eller Henstillinger og virkeligt bindende Afstaler. Kun paa eet Punkt kunde der siges et Løfte fra Statsbanestyrelsens Side, nemlig i de af Udvalgets Formand (Godsejer Bluhme) omtalte „skriftlige Eksempler paa, hvorledes Loven vilde virke“ (Forh. Sp. 350), som med Ministeriets Samtykke meddeltes ham af Generaldirektoratet. Men som paa-vist af Indenrigsministeren, stemme disse Eksempler jo netop til Punkt og Brille med de Resultater, som man kommer til ved at benytte de senere udarbejdede Reglementer.*)

Kilometer-
afstandenes
Beregning.

For dernæst at gaa ind paa det Spørgsmaal, om der er sket Brud paa Lovens Ord eller Mening eller paa berettigede Forudsætninger, bliver det nødvendigt at gennemgaa de enkelte under Forhandlingerne fremdragne Ankeposter. Hovedanken — ja den eneste almindelige Anke, der er fremdragen — angaar Beregningen af Kilometerafstandene. Det maa være Generaldirektoratet tilladt at bemærke, at de herhen hørende Besvælinger ere komne det ganske overraskende. Visse almindelige Regler for Kilometerafstandenes Beregning maa der jo være, og nu er Tilfældet det, at de almindelige Beregningsregler, der ere fulgte i de ny Reglementer, stemme saa nøjagtig, som Forholdenes Forskellighed overhovedet tillod, med de Beregningsregler, der fulgtes før Lovens Strafftræden og ganske særlig paa det Tidspunkt, da Lovforslaget behandledes i Rigsdagen. Disse Beregningsregler vare heller ikke nogen Hemmelighed; de fremgik klart og tydelig af de ældre lokale Reglementer og den ældre Kilometertable; samtlige disse Dokumenter vare behørig offentliggjorte og Eksemplarer af hvert paa Forlangende tilskillet Udvalget (jfr. Bilag I til sammes Betænkning). Intetsteds fremkom der en Udtalelse, som kunde give Generaldirektoratet en Anthyndning eller Formodning om, at man i Udvalget bekræftigede sig med Beregningen paa et andet Grundlag, eller at man ønskede de bestaaende Regler forandrede, og der var da ogsaa saa meget mindre Grund til at ændre dem, som de i og for sig ere ganske naturlige og gunstige for Publikum. Skønt man herved kommer ind paa et ret specielt Omraade, bliver det til Sagens fulde Forstaaelse nødvendigt fortælle om de enkelte Hovedtrækkene i de ældre og nyere Beregningsregler.

For Loven traadte i Kraft, anvendtes Meterstystemet kun ved Gods-befordringen. Den virkelige Afstand, ad korteste Vej, udregnedes her mellem alle Statsbanestationer og indførtes i Kilometertablen, afrundet opad til hel Kilometer.***) Fragtsatserne for Gods- og Kreaturbefordringen udregnedes for Zoner à 5 Km., væsentlig fordi en mere detailleret Beregning er overflødig, da Springene fra Zone til Zone ere saa smaa. For Person-befordringen vedkommende regnede man derimod i Mil, og Afstanden afrundedes i Sjælland til halv Mil (= 3,75 Km.) og som Regel opad; i Sylland afrundedes opad til Tiendebel Mil (= 0,75 Km.), i Forbindelsen mellem Landsdelene opad til halv eller hel Mil.

Ved de ny Reglementers Udarbejdelse bibeholdt man nu for Gods og levende Dyr de ældre Regler, men gik ogsaa for Personbefordringen vedkommende — overensstemmende med Loven — over til Meterstystemet, jaaledes at Afstanden ligesom ved Godsbefordringen afrundedes opad til hel Kilometer — et Forhold, der altsaa var gunstigere end det tidligere sjællandske og jydsk-fynsk-sjællandske og seldt saa nær som praktisk muligt ved det ældre jydsk.

I alt dette er der jaaledes intet overraskende, knap nok noget nyt, og naar det under Forhandlingerne er udtalt, at man i den ny Kilometer-table muligt har brugt ny Opmaalinger eller sammenlagt de fjernere Afstande af de enkelte opad afrundede Afstande mellem Stationerne, beror dette paa

*) Det bemærkes, at Eksemplerne paa Fragtberegningen for Gods ikke ere opstillede i eller meddelte gennem Generaldirektoratet, der paa den Tid var uvidende om, hvorledes Fragtsatserne vilde blive. Eksemplerne paa de ny Godstakster ere delvis vigtige (snart noget for høje, snart noget for lave).

**) Sfr. dog nedenfor om Viborg-Aalestrup Banen.